אמר ליה מי תניא תניא. הא דפליגי רבי ורבנן בסוף כל המנחות בחוה מלה (מנחות סב.) נבי תטפה זבחי שלמי לבור דילפינן מזבחי שלמי יחיד וקאמר רב פפא דכולי עלמא דון מינה ומינה ההיא מקמי דסמעה לברייתא דהכא [נ] דמפקינן גבי מתנדב שמן דפליני בדון מינה ומינה ויש לתמוה דבפרק המנחות והנסכים (סס קד:) תנן אמר רבי טרפון מה מליגו ביין שהוא בא חובה [ל] בא בנדבה אף שמן שהוא בא חובה בא נדבה למה לי מה מליגו כיון דיליף הכא מקרא מדכתיב קרבן:

המוריד. נחלת מעל המזבח וכיבה חייב. וא"ת אמאי חייב הא איתעבידא לה מצוותה דהא תנן לה [ה] בפרק המזבח מקדש (לעיל פו.) וכן נחלב שפקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר ושמא יש חילוק בין הורידה לפקעה [ו] וההיא דתנן במסכת תמיד (דף נג.) נתפזר ממנה כקב גחלים מכבדן לאמה ניחא בלאו הכי מסוס דאיתיתיך למצוותה כדאמר בשלהי טרף בקלפי (יומא מו:):

הא רבי יהודה הא רבי שמעון. וא"ת הא שמעינן ליה לר"ע דסבר ליה כר' שמעון בהגזל בתרא (ב"ק קיג.) דקאמר רבי שמעון מסוס ר' עקיבא לוכם אדם י' כלאים זה על גב זה כדי להעביר כו' ויש לומר דתרי תנאי ואליבא דר"ע:

גמ' *אמר שמואל [ח] לדברי ר"ט *המתנדב שמן קומצו [ט] ושירין נאכלין, מאי טעמא? [י] אמר קרא "קרבן מנחה" *מלמד שמתנדבין שמן [יא] (וכי "מנחה") מה מנחה *קומצה ושיריה נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין א"ר זירא אף אנן נמי תנינא א"ר שמעון אם ראית שמן שמתחלק בעזרה אי אתה צריך לשאול מהו אלא מותר רקיקי מנחת ישראל ולוג שמן של מצורע שאין מתנדבין [יב] מכלל דמ"ד מתנדבין מתחלק אמר ליה אבי אימא סיפא אם ראית שמן שניתן על גבי אישים אי אתה צריך לשאול מהו אלא מותר רקיקי מנחת בהנים ומנחת בהן משיח שאין מתנדבין שמן מכלל דלמ"ד [יג] מתנדבין לאישים לאבי קשיא רישא לדבי זירא קשיא סיפא, בשלמא לדבי זירא רישא-בשירים סיפא-בקומץ אלא לאבי קשיא: תנא רישא אטו סיפא, בשלמא סיפא תני משום רישא אלא רישא משום סיפא מי תני? אין אמרי במערבא *תנא רישא משום סיפא *ת"ש [יד] דיין כדברי ר"ע לספלים שמן כדברי רבי טרפון לאישים מאי לאו מדיין כולו לספלים שמן [טו] כולו לאישים, מידי איריא

הא כדאיתא והא כדאיתא [טז] (אמר רב פפא) כתנאי *שמן לא יפחות מלוג רבי אומר שלשת לוגין במאי קמיפלגי אמרה רבנן קמיה דרב פפא *דת מינה ומינה [יז] דון מינה ואוקי באתרה איכא בינייהו *דרבנן סברי [יח] מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין [יט] [נמצא מה מנחה לוג שמן אף כאן לוג שמן ומה מנחה קומצה ושיריה נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין ואוקי באתרה] מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין נסכים שלשת לוגין [כ] [אף שמן שלש לוגין ומה נסכים כולן לספלין אף שמן כולן לאישים אמר ליה רב פפא *(לאבי) אי ממנחה מייתי לה [רבי] דכ"ע דון מינה ומינה אלא רבי "מאזרח" גמר לה, א"ל רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא מי מצית אמרת הכי? והתניא "קרבן מנחה" מלמד שמתנדבין שמן, ובמה? שלשה לוגין ומאן שמעת ליה דאמר שלשה לוגין, רבי היא וקא מייתי [כא] לה "מקרבן" א"ל *אי תניא תניא. *אמר שמואל המתנדב יין מביא ומזלפו על גבי האישים [כב] מ"ט? אמר קרא "יין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח לה" והא קא מכבי? כיבוי במקצת לא שמיה כיבוי *ואיני *והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה "המוריד נחלת מעל גבי המזבח וכיבה חייב? דליכא אלא האי} איבעית אימא כיבוי דמצוה שאני ה"ש דתנא ר"א בן יעקב: בלפי שנתנה [כג] תורה לתרום יכול יכבה ויתרום? *אמרת לא יכבה שאני דתם אפשר דיתיב ונטר ת"ש יין כדברי ר"ע לספלים שמן כדברי רבי טרפון לאישים} ענר תניא יין נסך לספלים או אינו אלא לאישים? אמרת לא יכבה *לא קשיא הא רבי יהודה הא ר"ש, למימרא דשמואל כר"ש סבירא ליה *והאמר שמואל מכבין גחלת של מחתת ברה"ד בשביל שלא יזוקו בה רבים אבל

לטנין ניצהו כדנפקא לן במנחות (דף עב:) "אזרח" מלמד שמתנדבין יין: ומה נסכים כולן לספלים. כלומר כח) כיון דרבי אוקי באתרה אית ליה, להא נמי אוקי באתרה ומה יין כולו לספלים אף שמן דלאו בר ספלים, כולו לאישים, ודיין פשיטא לן דכולו לספלים ואינו מתחלק לכהנים דהא מאזרח" איתרבי דכתיב בנסכים "כל האזרח יעשה ככה" (במדבר טו) ומנחת נסכים כולה כליל: *רבי מאזרח גמר לה. לנדבת שמן וכי נמי* דיינת מינה ומינה, שלשת לוגין הן, שהוא פחות שבנסכים דנסכים של כבש-לדיעתי' הכהן יין כתיב בהו (שם) כח): ומי מלית אמרת הכי. דרבי מאזרח" גמר לה: אשה ריח ניחוח. אלמא יש יין שכולו לאישים ואיזה זה זה יין כבש לא איתיתין כדאמרינן במסכת סוכה (דף מח:): לא שמיה כיבוי. דלא קפיד קרא אלא אחת תמיד תוקד על המזבח (ויקרא ו): כלפי. כלומר הואיל: לחרוס. אם הדשן: יכול יכבה. אם מלאן כולן לוחשות שאינן מאוכלות: אמרת לא יכבה. דמלוה [ג] אסיר: וגמר. וממתין: אי הדשן כתיב "אשה" ביין: פא רבי יהודה. דאמר (שבת דף קכ:*) דבר שאין מתכוין אסור הוי לא תכבה אפילו בלא מתכוין הלכך עקר ליה למתמעוטיה דאשה לאישים והכי מסיק לה לברייתא בספרי: פא רבי שמעון. שמואל כרבי שמעון דיין דאין מתכוין לכבות אין לא תכבה דאיה לא) למיעקר משמעוטא דאשה משום קושיא דלא תכבה, ואם תאמר פסיק רישא ולא יומת הוא? אפשר דמוליף ליה בטיפין דקות מאד הלכך אי נמי מכבה בטיפיס נסות דבר שאין מתכוין הוא: נחלת של מחתה. לאו בת כיבוי [נ] הוא ואיסורא דרבנן הוא דאיכא וכמקום היזק רבים לא גזור רבנן:

אבל

גמ' יין כדברי ר"ע. ע' מנחות דף לא ע"ב תוס' ד"ה דמייתי:

נוסח (המשך)/מבנה ניסיון להראות מח' ר"ג וא"ר ואבי' בתר תנאים

מח' התנאים כ"ה דרבנן סברי דון מינה ומינה מה מנחה דון מינה ומינה מה מנחה כו' ושיריו נאכלין ורבי אומר דון מינה ואוקי באתרה מה מנחה מייתי לה רבי דכי סברי דמתנדבין שמן

הבנת מסקנת ב' דעות התנאים ובכך דואים מתאמים לח' ר"ג וא"ר

נוסח [שבת קטו: ושי"ב] דמתנדב יין, לפי שמואל, מביא ומזלפו על גבי האישים

מבנה קושיות על שמואל

נוסח בירור אם שמואל סובר כרבי דלבו טאינו מתכוין מאחר

עיין רש"ש [שבת מח: ושי"ב] שם מב.

שיטה מקובצת

ח) אמר שמואל (מנחות עד ע"ב) תיבת לדברי נמחק ותיבות ר"ש ליש: ט) קומצו ומקריר ושיריו: י) משמא. ס"ל דתניא ונפש כי תקריב ותיבת אמר קרא נמחק: יא) ומנחה מה מנחה: יב) מתנדבין שמן מכלל: יג) דלמ"ד מתנדבין שמן אזיל לאישים ותיבת כולן נמחק: יד) שמן נמי כולו: טו) תיבות אמר רב פפא נמחק: טז) ודון מינה: יז) מתנדבין ואוקי באתרה ומתיבת ומינה כו' עד תיבת כנסכים ליש ונמחק: יח) אף שמן שלשה לוגין זמה נסכים כולן לספלים אף שמן כולו לאישים אמר להו רב פפא אי ממנחה יפלי לה דכ"ע ליש דון מינה ותיבות לאבי מייתי דון נמחק: יט) מייתי ליה מקרבן: כ) האישים ודוקא נסכים הבאין בפני עצמן אבל נסכים הבאין בכלל הובה אינו מולפן דכתיב בהו חסר נסך שכר דמשמע לשון שביעה ושכרות למזבח והוה כשנתנו לספלים ומאן דלית ליה מולפו על נבי האישים כפרש להאי קרא נחת רוח לשם כאישים: טו) שמן כדברי רבי טרפון: יח) מנחה מדמצי למכתב כי תקריב מנחה וכתב: יט) טלה הס"ד: יט) צריך לספקו בנדבה: כ) מתנדבין ניתן תנא: כא) האישים ושעמא דר' עקיבא מפרש בגמרא והיא: כב) תיבת ביין ליש: כג) דאיצטריך למיתני שמן כדברי ר"ט: כד) דלא מיתני ליה: כה) הוא ניתן הס"ד: כו) הוי למר מסנו בכל: כז) שאתה יכול ללמד: כח) כלומר וכיון דרבי: כט) בהו והין "ב לוגין: ל) דמצויה נמי אסיר: לא) דאיה לאסור עליו לטעקר: לב) כיבוי היא ואיסורא: לג) דהבא דמסקינן נבי. תיבת דמפקינן נמחק: לד) חובה ובא בנדבה: לה) לעל בפרק: לו) לפקוה דפקעה מאליה חשיבא נעשית מצוותה אבל הורידה לא נעשית מצוותה והתירה:

גליון הש"ס

[ה] [עיין תוי"ט סוף פי"ב דמנחות]

[מנחות קז.]

[שם עד:]

[שבת ל. ושי"ב]

[תוספתא דמנחות פי"ב]

[מנחות קז. [ושם כל הסוגיא בכמה שינויים] [יומא מו:] ושי"ב]

[במנחות ליתא]

מנחות עד:

[יומא מו:]

[ר"ה כ"ב ע"ב] אלמא דמיעקר מיגזר נגד בפ' הנזרות לאשלה והא קא מכבי. תוס' לסוגיא דאי' דגר בתרוה ופיקרי מיקלבת מה שאמר כיבוי

[ר"ה אמרת לא תכבה שאני כו' וכן לקמן ל"ש]

[ר"ה הקבה אמר בסוגייא מיעוט דיקר דיין הבא"ן]

[ר"ה דהא שמן של נדבה הבא בפ"ע כיון הבא כו' ל"ש]

[עיין מלוסי גרסאות]

[ר"ה אם בא כי דין מינה ומינה אין דיר בתנאים טוסבל דבולו לאישים אמר תנא בטיטים מאיכו אין תנא בטיטים אחר]

[וד' כו. כט: מח: ובשאר דוכתי ממנם עיקר מילתא דר' יהודה נוסים כביכה כג: במנחה ובמרא]